

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL PITEȘTI
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV
DOSAR NR. 1000/COM/2005 DECIZIE NR. 1000/R/C

Ședința publică din 10 Ianuarie 2006

Curtea compusă din:

Președinte: Daniela Văduva - judecător

Ioana Măgălaș - judecător

Ștefan Măgălaș - judecător

Georgeta Măgălaș - grefier

S-a luat în examinare, pentru soluționare, recursul declarat de intimatele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI VÂLCEA, cu sediul în str. Gen. Gheorghe Gheorghiu nr. 1, județul Vâlcea și DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ CRAIOVA, cu sediul în str. Ștefan cel Mare nr. 10, județul Vâlcea, împotriva sentinței nr. 1000 din 1 noiembrie 2005, pronunțată de Tribunalul Vâlcea – Secția Comercială și de Contencios Administrativ, în dosarul nr. 1000/2005.

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns pentru recurenta DGFP consilier juridic, lipsind celelalte părți.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează că recursurile sunt scutite de plata taxei judiciare de timbru și a timbrului judiciar.

Reprezentantul recurentei prezente arată că nu are cereri.

Curtea constată recursurile în stare de judecată și acordă cuvântul.

Consilier juridic pentru recurenta DGFP având cuvântul susține oral motivele de recurs așa cum au fost formulate în scris. Suspendarea executării este reglementată de art. 14 din legea nr. 1000/2004.

Solicită admiterea recursului, modificarea sentinței în sensul respingerii contestației.

CURTEA

Constată că prin hotărârea nr. 1000/2005 a Tribunalului Vâlcea a fost admisă acțiunea formulată de Direcția Regională Vamală Craiova în contradictoriu cu D.G.F.P. Vâlcea, Autoritatea Națională a Vămilelor; Direcția Regională Vamală Craiova și Biroul Vamal Craiova și a fost anulată decizia nr. 1000/2005 a D.G.F.P. Vâlcea și actul constatator nr. 1000/2005 întocmit de Biroul Vamal Craiova.

Regională Vamală (). Totodată a fost suspendată executarea actelor anulate până la soluționarea irevocabilă a cauzei.

Pentru a decide astfel *tribunalul* a constatat că, în urma solicitat anularea deciziei nr. 19/2005 ca nelegală și netemeinică sub motiv că prin actul constatator nr. 19/2005 și procesul-verbal nr.11/2005 emise de D.R.V. și Biroul Vamal , reclamantul a fost obligat greșit la plata sumei de 1.111.112 lei, cu titlu de obligații vamale aferente remorcii „Dethepfs”, căci pentru acest bun contestatorul beneficiază de regulile regimului vamal preferențial, marfa importată fiind „produs de origine” din Europa, așa cum rezultă din certificatul de circulație al mărfurilor EUR 1 nr.D.625903, depus o dată cu declarația vamală.

Analizând contestația și întâmpinarea, *tribunalul* a constatat că petentul a prezentat certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 nr.D.625903 din care rezultă că marfa importată este de origine germană și prin urmare a beneficiat de regimul preferențial stabilit prin Acordul European încheiat între România și Comunitatea Europeană; că în consecință greșit autoritatea vamală a stabilit, ca urmare a controlului „a posteriori” că petentul nu beneficiază de acest regim sub motiv că marfa importată nu ar fi de origine deoarece această concluzie nu este susținută de nici o probă, controlul „a posteriori” neconfirmând originea comunitară a bunului și nici Administrația Vamală Germană nu o face. Tribunalul concluzionează că Autoritatea Vamală Română trebuia să facă investigații suplimentare pentru a infirma certificatul de circulație.

La 22 noiembrie 2005 D.G.F.P. a declarat recurs, criticând soluția primei instanțe ca nelegală.

Se susține că administrația germană a comunicat, în urma verificării certificatului de origine invocat de petent, că marfa importată de contestator nu este de origine germană căci exportatorul nu a solicitat eliberarea certificatului și nici nu a fost împuternicit semnatarul certificatului să elibereze acel certificat. Se mai susține că potrivit Protocolului anexă la Acordul European dintre România, Comunitatea Europeană și statele membre, ratificat prin OUG nr.192/2001 exportatorul menționat în certificatul de circulație este obligat să prezinte autorității vamale, oricând i se solicită, documente care dovedesc caracterul originar al bunului exportat.

La 25 noiembrie 2005 Agenția Națională de Administrare Fiscală a declarat recurs criticând soluția primei instanțe ca nelegală.

Se susține că greșit prima instanță a anulat actele de impunere a obligației vamale deoarece petentul nu întrunește condițiile legale pentru a beneficia de regimul preferențial vamal. Recurenta susține că autoritatea vamală germană a constatat că certificatul de origine EUR 1 invocat de contestator este eliberat incorect și în consecință acordarea facilităților vamale nu se justifică.

Recursurile, încadrate corect de recurente, în motivul prevăzut de art.304 pct.9 Cod pr.civilă – aplicarea greșită a legii, sunt fondate.

Având în vedere că ambele recursuri cuprind motive similare, cele două recursuri vor fi analizate împreună.

Curtea constată că în adevăr tribunalul pune greșit temei pe certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 nr.D. invocat de contestator, fără să evalueze puterea doveditoare a acestui act.

Certificatul arătat este o declarație sub semnătură privată, pe propria răspundere, prin care declarantul afirmă că bunul respectiv are caracter de marfă de origine germană. O astfel de probă nu are valoare decât până la proba contrară. Autoritățile stabilite competente să constate veridicitatea, realitatea declarației, infirmă valoarea juridică a acestei declarații sub motiv că ea nu poate fi verificată. Or, una din condițiile acordării fiscalității vamale este ca aceea de confirmare a autenticității dovezii de origine (art.105-107 din Regulamentul Vamal aprobat prin H.G. nr.1114/2001).

În speță, autoritatea vamală germană a declarat că certificatul de circulație nu este confirmat, căci persoana care a făcut declarația de origine nu are abilitarea de la autoritatea competentă și nici nu a fost găsit agentul economic care a emis declarația.

Autoritatea vamală nu are obligația să facă alte cercetări, așa cum sugerează tribunalul, ci doar să solicite autorității vamale germane să confirme sau nu valabilitatea certificatului de circulație în litigiu.

De asemenea, curtea constată că în adevăr, așa cum reține tribunalul, autoritatea vamală germană nu infirmă originea comunitară a bunului, însă ea nici nu avea competența să facă această calificare. Pentru acest motiv nu trebuie anulate însă actele de impunere a obligației vamale căci, așa cum a fost arătat mai sus, actul prin care contestatorul probează calitatea de marfă de origine comunitară, nu este legal.

Văzând și disp.art.312 alin.1 Cod pr.civilă se vor admite recursurile, se va modifica sentința în sensul că pe fond se va respinge contestația ca nefondată.

Cum dispoziția de suspendare își produce efectele până la rămânerea irevocabilă, o dată cu pronunțarea acestei decizii urmează să înceteze și suspendarea executării actelor de impunere a obligațiilor fiscale.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DE C I D E**

sediul în Râmnicu Vâlcea, str. ... nr. ..., județul ... și
 DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ CRAIOVA, cu sediul în str. ... nr. ..., județul ... împotriva sentinței nr. ... din noiembrie 2005, pronunțată de Tribunalul Vâlcea – Secția Comercială și de Contencios Administrativ, în dosarul nr. .../2005, itimat-contestator fiind ... cu domiciliul în Horezu, sat Romanii de Jos nr. ..., județul ... și Biroul Vamal ... cu sediul în ... str. ... nr. ..., județul ...

Modifică sentința în sensul că respinge contestația formulată de Cătu Dorel, ca nefondată.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 13 ianuarie 2006, la Curtea de Apel Pitești – Secția comercială și de contencios administrativ.

D.V.

I.M.

I.B.

Grefier

Red.D.V.
 EM/4 ex.
 23.01.2006
 jud.fond.Gh.Bonciu

DIR
 RAL MAC
 de 13 Ian
 contestator
 În ca

Dirac
 se va
 noat
 mlaș

subscris